

Baad kunde splitte Grøden, tror jeg, at Enhver, som tænker over de naturlige Forhold paa Bunden af Bandet, let vil se, at dette ikke er Tilfældet. En saadan Grøde, som vorer paa Fjordens Bund, kan ikke splittes ad ved, at et Garn slæbes hen derover, og jeg tror, at Enhver vil forstaa, at en saadan Paastand ikke holder Stik. Jeg skal naturligvis ikke her hævde, at man ikke skulde kunne fiske med Baad, naar der er lidt Grøde, men man kan naturligvis ikke gøre det, naar Grøden staar op i Dvervandet, og dernæst er det jo bekendt nok, at der i alle Fjorde, Indvige og Grundvand er saa fuldt af Grøde om Sommeren, at det er min bestemte Ansættelse, at Fiskeynglen der er fuldstændig beskyttet af Naturen selv. Det er derfor jeg hævder, at den Paastand, som er bleven gjort gjældende, nemlig at det er for Fiskeynglens Skyld, man skal indskrænke Tiden, ikke holder Stik. Jeg er imidlertid villig til at indrømme, at det ene Fiskeri nok vil komme til at vige Pladsen for det andet, og deri kan jeg, som jeg her har udtalt, ogsaa staae mig. Det har gjort mig ondt, at det ærede Medlem for Ringhøbing Amts 2den Valgkreds (Maberg) virkelig har nødsaget mig til at gaa ind paa en Sag, som egentlig allerede en Gang er uddebatteret her, og som jeg ikke gjerne atter vilde komme ind paa. Det ærede Medlem rippede op i den gamle Historie om det ulovlige Puskbaad, men jeg tror, jeg her har godtgjort, hvorledes det virkelig hænger sammen med dette Redskab. Den vedkommende Mand befandt sig at være strafflydbig for at have brugt et Redskab, som var bundet over Kontrolens eget Skjel, skøndt dette Redskab havde været kjendt gyldigt 2 Aar iforveien. Ved at tjære Baadet flere Gange svæmpede det sig imidlertid ind, og da det nu var et gammelt Baad, blev det fundet at være for Alle i Garnet, og han blev da kjendt strafflydbig som Lovovertræder. Der er i offentlige Blade fremkommet Meddelelser om, at en Udsending — jeg antager, det har været en Norkæl, men han gav sig ud for at være Besuldmægtiget for Kontrolen — har anholdt Redskaber, som, da de kom for Retten i Hølstebro, fandtes at være lovlige, men ikkebestomindre

bleve Redskaberne konfiskerede i længere Tid; man kan læse i de offentlige Blade, hvorledes Sagen forholder sig. Jeg skal ikke nærmere drage den frem her, da jeg mener, at der maasse kunne faas en mere alsidig Besvarelse deraf fra Kontrolens Side, men efter den Maade, hvorpaa den er bleven dragen frem, ser den ikke meget glimrende ud for Kontrolen. Jeg har desuden paa anden Maade faaet Kjendskab til, at Kontrolen selv ikke staar med de mest glimrende Palmer i Hænderne. Det er saaledes sket i min Egn, at en Kontrolør har skrabt efter Østers. Jeg tror ikke, at han derved har drevet ulovligt Fiskeri, thi han har vistnok været berettiget dertil af Østersforpagterne, men saameget er vist, at han beskadigede de staaende Redskaber og negtede at give de Fiskere, som havde disse Garn, Erstatning derfor, hvilket jeg ikke finder rosverdigt for Kontrolen selv. Jeg skal derfor gjentage, at det gør mig ondt, at det ærede Medlem er kommet til at fremdrage dette Spørgsmaal, men jeg har ikke kunnet tilbageholde disse Bemærkninger. Det er min faste Overbevisning, at Kontrolen ved Fiskeriet i Limfjorden meget godt kan undværes, og at denne Lov lige saa godt kan haandhæves ad den samme Vej som enhver anden Lov, vi her giver.

Bregendahl. Jeg begjærer blot Ordet for at indsigge den ærede sidste Taler med Hensyn til hans Opfattelse af Betydningen af Kontrolen i Limfjorden. Jeg tror, at den udføres paa en meget forvællig og tilhørlig Maade med de Kræfter, som ere stillede til dens Raadighed, og jeg tror ogsaa, at den er en aldeles Nødvendighed, naar man vil gaa ud fra, at de Lovbestemmelser, som ere givne om Fiskeriets Benyttelse, dog nogenlunde skulde overholdes. Vel er Kontrolen saa lidet talrig besat, at den ikke hyppig kan være tilstede paa alle Steder i Fjorden, men det, at den bestaar og vides at være virksom, er et Middel til, at Overtrædelser af Fiskerilovene ikke saa hyppig ske som ellers, naar Fiskeriet er uden al Kontrol. Jeg skal henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at jeg tror, at det nuværende Tidspunkt er det mindst heldige,